

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Historia crudelis diuitis.

Lucæ. 16.

CRudeli similes narrant de diuite questus;
 Historiam cuius cœlesti numine Lucas
 Tradidit afflatus: paucis ego ab ordine totam
 Dum repeto: linguis omnes animisq; fauete.
 Ille cothurnatus gemmis, & fulgidus auro,
 Serica bis coctis mutabat tegmina blattis:
 Inde vt bacchâtem traxissent tempora mentem
 Currebant epulæ totus quas porrigit orbis,
 Quumq; peregrinus frugem misisset aceruus;
 Feruebat priscum crystallo argente falernum,
 Viuida quinetiam miscebant cinnama talli:
 Et suffita domus pingui fragrabat amomo.
 Quod pelagus, qd̄ terra creat, qd̄ flumina gignūt,
 Certatim ad mensam veniebāt: omniaq; illuc
 Portabat pallens auri cum fasce minister.

Lazarus

Diuitis ante fores pauper tum forte iacebat
pauper. Languidus, obstrictis resoluta corpore mēbris:
 Et supplex poscebat opem: nō munera quærens,
 Sed tantum si quas emittat copia diues
 Reliquias, spectans alius ieiuna rogabat.
 Verum clamantī diues non addidit aurem:
 Nullaq; languentem pietas respexit egenū:

Nec

Nec quæ completis cecidere superflua mensis
 Pauperis ad victum quisquã dedit: insuper egri
 Despiciunt facies: & putria vulneris horrent.
 Quumq; canes miti perlambant vlcera lingua,
 Blandior, & lasso feritas medicabilis adsit:
 Sola hominũ nescit mens dura & cruda moueri.
 Hæc sed diuersa penitus dum sorte geruntur:
 Impendens obitus pariter pulsauit vtrumq;
 Diuite præuento, qui dum immortalia sese
 Secula victurum sperat, formidine nulla
 Mortis adhuc animũ imemorẽ pulsauerat: atqui
 Optatam pauper longo vix tempore mortem
 Inueniens, victor morbos artusq; reliquit.
 Ille quidem celsa dudum qui floruit aula
 Fletibus ad tumulum stipato funere fertur:
 Auratoq; datur conditus membra sepulchro.
 Et preciosa tegunt elatum lynthea marmor.
 Spiritus abstruso sed mox demissus auerno,
 Ardet in æternis per sæua incendia pœnis.
 Equarum medio sublimi in sede locatum
 Haud procul vt visus coniectat, sed procul inde
 Vt docet euentus, sinibus conspexit ouantem
 Abrahæ iusti mutatum in paupere vultum:

Mortuus est
 autem diues
 et sepultus in
 inferno.
 Luca. 16.

Nec

Nec similem illius quem dudū è luce receptum
 Quarto forte die vix quisquam largus humandi
 (Ne per corruptum naturę lege cadauer
 Dira frequentato contagia mitteret orbi)
 Obtectum laceris tenui velamine pannis,
 Naribus adstrictis nuda tellure locarat:
 Angelicis vero manibus sublime leuatus,
 Iam diues, iam sanus erat, contraq; superbus
 Qui male congestos auri cumularat aceruos:
 Mendicat vel tantum vnam de paupere guttam:
 Arida vt extinctis irroret guttura flammis.
 O pater electos (inquit) qui sede beata
 Colligis, et meritis dispensas præmia iustis,

Mitte Laza- Hęc ego non merui: sed faltem hoc deprecor vnū,
 rum ut intin- Lazarus ut digitum gelidas intinguat in vndas:
 guat extre- Et linguam extincto flammantem mitiget igne.
 mū digiti sui Quod si nec refrigerio hoc extinxerit omnes,
 in aquam ut refrigeret li- Tempore vel faltem modico mihi tēperet æstus:
 guā meam. Donec fessa breui respirent membra quiete.
 Luca. 16. Taliter immixto lachrymis fridore rogantem
 Magnanimus verbis patriarcha intercipit istis.
 Desine iam miseras incassum fundere voces,
 Et vanas miscere preces: haud talia dudum

Dicta

Dicta dadas, quū te in foribus presente iaceret
Ipse ignotus, egens, eger, ieiunus, inanis:
Quum congesta tuas onerarent fercula mēfas:
Nec quisquā interea clamantē audiret egenū.
Quapropter tandem librato examine veri
Præteritę vitę sortem dependit vterque
Permutatq; vices: & te iam sufficit amplis
Exundasse bonis: qui fleuit gaudeat, & qui
Curarū expertem duxit per gaudia vitam,
Iam fleat, æternos spirans è pectore planctus.
Insper horrendū qui se interponit hiatus,
Non finit abiunctas misceri fœdere partes:
Ut reuocare gradū nec vos, descendere nec nos
Rursus ad inferni valeamus claustra tyranni.
Ille gemens vanum repetita voce precatur.
Si nil post obitum prodest cōmissa fateri:
Nec tua mutatur fixis sententia verbis:
Hoc concede mihi, nulla quod lege vetatur.
Defuncto fratres dilecti quinq; supersunt:
Obsecro ad hos properet, qui viuos corrigat, ante
In tormenta cadant quàm talia carne soluti.
Quāquā etenim duro persistant corde rebelles:
Si tamen abstrusa quisquā de morte reuertat
e Credent

Credent experto poenasq̄ subire timebunt.
 Talibus ille quidem, fufis sed in aëra verbis.
 Nulla etenim meriti post mortē facta potestas.
 Vos ergo dum vita manet, dum lege vigetis:
 Patronusq̄ ad stat patris ante tribunal Iesus:
 Nec iam obturatis pulsatur ianua valuis:
 Dum locus est flendi, dū se clementia Christi
 Pandit, flete admissa, nec inde admittite flenda.

CAPVT XI.

EN comperta tibi primi est occasio planctus:
 Vtq̄ sui casus nunquā reparabilis Adam
 Pertulit exitiū: passuri nomine Christi,
 Nam licet æternos meritosq̄ euaserit ignes:
 Hęc nimium tamen infœlix incōmoda sensit:
 Perdita ne precibus, lachrymis ue reduceretvllis.
 Extunc paulatim retro sublapsa referri
 Vita prior, cunctisq̄ malis laxarier orbis.
 Tum tristes morbi, & varij subiere dolores:
 Et corrupta fatis dira pinguedine tellus
 Lœtali quędam suffudit germina succo.
 Inde truces sæuire fere, dud uicq̄ timentes
 Excitat ad pugnā tunc primū conscia virtus:
 Reddit & armatas, vnguis, Deus, vngula, cornu,
 Ipsa

*Incōmoda ex
 primi paren-
 tis delicto.*